

maa sige, og er overladt til Kunstakademiet. Enhver vil se, at det er en høist bedrøvelig Udvei at gribe til; dels forhindres jo derved Publikum fra at se og nyde godt af de Skatte, som Staten her er i Besiddelse af, og dels er det ogsaa meget uheldigt for selve Malerierne ikke at være udsatte for Ulysets Paavirkning, men, om man saa kan sige, at leve i Mørke i længere Tid. Man har derfor været betænkt paa at komme til Rigsdagen med et Forlængende om Opførelse af en ny Museumsbygning. Det Første, der da skulde overveies, var den Plads, som denne Bygning skulde have, og efter at man i saa Henseende har raadført sig med Arkitekter og med andre Sagkyndige, Museumsdirektøren o. s. v., er man standset ved den Plads, som nu her foreslaas, nemlig i den saakaldte kongelige Frugthave, der ligger mellem den egentlige Rosenborg Have og Sølgaden, saaledes, at der af den kongelige Frugthave overdrages til dette Brug den større Del af den, nemlig den Del, der strækker sig fra Hjørnet af Sølgade og Kronprindsesgade og op til bag den saakaldte Herkules-Pavillon, saaledes altsaa, at der ikke der igjennem gribes ind i de i Frugthaven værende Driverier. Det er dernæst taget under Overveielse, hvad der mest passende kunde bringes under eet Tag, hvilke Samlinger der burde indlogeres i denne nye Bygning, og man er da kommet til det Resultat, at det vil være det vigtigste, foruden det egentlige Billedgalleri og Skulptur-samlingen da ogsaa, jeg kan sige selvfølgelig, der at indbortere Robbersamlingen, men tillige har man ment det rettest at give Plads i den nye Bygning til Mønt- og Medaillekabinettet og Antikkabinettet, dette sidste ganske vist nærmest af den Grund, at det er under samme Beshytelse som Mønt- og Medaillesamlingen. Ministeriet har ikke ment det rigtigt at lade udarbeide Tegninger og Overflag over den nye Bygning, idet det er Ministeriets Mening, at denne Bygning bør opføres efter en Konkurrence, men Ministeriet har henvendt sig til to af sine Bygningsinspektører og anmodet dem om at opgive, hvad en Bygning, der skulde rumme disse Samlinger, vilde komme til at koste, liggende paa den Plads, som nu er udset, og der er da fra de to Bygningsinspektører kommet Svar til Ministeriet, at den vil koste saa og saa Meget — Afvigelserne vare forholdsvis ubetydelige i disse to Opgivelser. I Henhold dertil foreslaas, at der bevilges 2,200,000 Kr. til denne nye Bygning. Konkurrencen er tænkt foretaget paa den Maade, at Ministeriet opfordrer ti Arkitekter til at indgive Planer og

Overflag, dog ikke kortsattede, men nøiagtige Planer og Overflag, men saa ogsaa betale disse Planer og Overflag med 2,000 Kr. til hver, hvorved det maa antages, at vedkommende Arkitekt vil kunne faae sin Tid og sit Arbejde betalt. Man kunne jo ogsaa have givet det i fri Konkurrence, men saa vilde man, da man ikke kunne vide, hvor mange Planer der indkom, ikke være i Stand til at betale for disse Planer og heller ikke i Stand til at fordrø, at Planerne skulde være detaillerede og fuldt udarbejdede, hvilke Fordringer efter det Forslag, som jeg fremfatter, ville blive stillede. Bedømmelsen skulde da foregaa paa den Maade, at der sammensattes en Komite af 20 Mænd, nemlig de ti Konkurrenter og ti af Ministeriet udnævnte, hvilke alle stemme skriftlig og med Navns Underskrift, saaledes at naturligvis ingen af Arkitekterne maatte stemme paa sig selv og sit eget Forslag. Det er en Ordning, som i Udlandet, særlig i Wien, har været brugt og brugt med stort Held og med gode Resultater, det er ikke Noget, jeg selv har fundet paa. Jeg skal hermed anbefale dette Lovforslag til det høie Things Velvillie.

Jeg skal dernæst fremsætte Forslag til Lov om Oprettelse af en Statskole for Kvinders Uddannelse til Lærerinder m. m. Det er jo saavel igjennem Lovgivningen som Administrationens Praxis sjaet fast, at Lærerinder ere et anerkjendt og nødvendigt Led i vort Skolevæsen og vor Skoleundervisning, men Staten har hidtil — paa en mindre Bevilling paa Finantsløven nær — ikke taget sig af Lærerindernes Uddannelse, saaledes som den i lange Tider har taget sig af Lærernes Uddannelse gjennem Statsseminarier. Dette maa betragtes som meget uheldigt. Det maa betragtes som vigtigt for disse unge Pigers Skyld, at der oprettes et saadant Seminarium, hvorved der i alt Fald gives en vis Del deraf — den bedre Del deraf — Leilighed til at faae en god og grundig Uddannelse uden Overanstængelse og med tilstrækkelig Beshyttelse, som naturligvis særlig unge Kvinder tidt kunne trænge til. Det er Meningen at lægge Anstalten, hvis Rigsdagen skulde være enig med Regeringen i, at en saadan Anstalt er hensigtsmæssig, i Nærheden af Kjøbenhavn, nord for Staden ved Stranden. Et Terrain er der udset, som kan faaes til Kjøbs til nogenlunde rimelig Pris. Til Terrain, Byggegrunde og Bygninger vil Lovforslaget kræve en Udgift en Gang for alle af 350,000 Kr. Saa er der naturligvis foreslaet Lønninger til en Forstanderinde, to faste Lærere, to faste Lærerinder, og endelig antyder Lovforslaget, at Løn til de øvrige Lærere m. fl. der maatte være nød-